

ŻYCIORYS KSIĘDZA PRAŁATA FRANCISZKA SKORUSY (ODCZYTANY PRZED MSZĄ ŚWIĘTĄ POGRZEBOWĄ 9 PAŹDZIERNIKA 2010 ROKU)

Ksiądz Franciszek Skorusa urodził się 2 lipca 1940 r. w Chochołowie, jako jedno z dziewięciorga dzieci Marii z domu Garczek i Wojciecha Skorusów. Wychował się w rodzinie, w której wiara stanowiła sens życia; lektura Pisma Świętego – centrum każdego niedzielnego popołudnia, a tradycje góralskie, także te związane ze świętami kościelnymi, źródło tożsamości narodowej i religijnej. Te piękne tradycje swojej ziemi rodzinnej zachowywał przez całe życie.

Po wczesnej śmierci rodziców opiekę nad Nim i Jego młodszym rodzeństwem sprawowała najstarsza siostra i najstarszy brat. Dzięki nim, po ukończeniu siedmioklasowej Szkoły Podstawowej w Chochołowie, rozpoczął naukę w Liceum im. Seweryna Goszczyńskiego w Nowym Targu. Po zdaniu matury w 1958 r., wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie, gdzie miał sposobność uczestniczyć w zajęciach prowadzonych przez księdza biskupa Karola Wojtyłę. W 1961 r. zrezygnował ze studiów, by po pracy w gminnej spółdzielni i złożeniu dokumentów do Wyższej Szkoły Pedagogicznej, za namową ówczesnego rektora – księdza Pawła Latuska, powrócić na studia w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu, przygotowując się do kapłaństwa. Podczas nauki odbywał także służbę wojskową w jednostce saperskiej w Krośnie Odrzańskim. Wtedy ostatecznie rozpoznał swoje kapłańskie powołanie, o którym myślał już od dzieciństwa dzięki postawie i świadectwu ówczesnego wikariusza parafii w Chochołowie – księdza Mieczysława Mądryka.

Święcenia kapłańskie z rąk biskupa Andrzeja Wronki przyjął w roku uroczystości 1000-lecia chrztu Polski – 24 czerwca 1966 r.

Przez pierwsze trzy lata swojego kapłaństwa pracował jako wikariusz w parafii Matki Boskiej Pocieszenia w Oławie. Następnie rozpoczął pracę w parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Lubawce, w dekanacie Kamienna Góra. W latach 1971–1974 był wikariuszem w parafii św. Jadwigi we Wrocławiu-Leśnicy. Przez kolejne lata pracował w Polkowicach w parafii św. Michała Archanioła, a następnie w parafii śś. Apostołów Piotra i Pawła w Legnicy. Jako wikariusz prowadził przede wszystkim katechezę, ale opiekował się także Liturgiczną Służbą Ołtarza oraz pełnił posługę kapelana w szpitalach.

W 1980 r. został mianowany proboszczem parafii Matki Bożej Szkaplerznej i św. Eliasza w Głębowicach w dekanacie Wołów. Tamtejszą pracę duszpasterską wspominał bardzo ciepło. Szczególnie cenił sobie obecność i zaangażowanie dzieci w życie parafii.

W 1981 r. został delegowany jako wikariusz do parafii św. Michała Archanioła we Wrocławiu na Muchoborze Wielkim. Zamieszkał w budynku starej kaplicy na osiedlu Muchobór Mały. Przez kolejne dwa lata współpracował z księdzem kanonikiem Aleksandrem Obercem, przygotowując budowę kościoła na Nowym Dworze, prowadząc katechezę oraz rozwijając pracę duszpasterską na miejscu, w kaplicy. W związku z podziałem parafii Muchobór Wielki w marcu 1983 r. został mianowany administratorem, a następnie proboszczem parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy na Muchoborze Małym. Dzięki Jego wytrwałym staraniom po sześciu latach parafia otrzymała akt notarialny potwierdzający lokalizację nowego kościoła, a już w roku 2000 dokonano konsekracji nowej świątyni. Podczas budowy kościoła i domu parafialnego niejednokrotnie dał się poznać jako człowiek żarliwej modlitwy i ofiarnej pracy, odpowiedzialny i kompetentny pracownik, ale i wymagający kapłan.

Nie ograniczał jednak swojej pracy duszpasterskiej jedynie do parafii. Przez wiele lat sprawował funkcję dziekana i aktywnie działał jako duszpasterz ludzi pracy. Jego rzetelność i pracowitość doceniano. W roku 1998 Jan Paweł II nadał Mu tytuł Kapelana Honorowego Ojca Świętego, a w 2004 r. został mianowany dyrektorem Wydziału Duszpasterskiego Wrocławskiej Kurii Metropolitalnej.

Odprawiając ostatnią Mszę Świętą w naszej świątyni, odczytał nam z Ewangelii św. Łukasza słowa: „Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”. Odszedł do Pana w niedzielne popołudnie 3 października 2010 r. w przeddzień swoich imienin. Pokój Jego duszy.